

یادی از منوچهر اسماعیلی در گفت‌وگو با منوچهر والی‌زاده

یک سال بدون منوچهر

یک سال پیش در آخرین روز مردادماه قلبش برای همیشه از تپش افتاد، صدای گرمش پر کشیدید و بار دیگر دوبله ایران را باغدار کرد. منوچهر اسماعیلی اواخر عمرش از دوبله دور شده بود و تمایلی هم به صحبت با خبرنگاران نداشت اما رفتنش برای عرصه هنر آن‌قدر تلخ و غم‌انگیز بود که همه گویندگان پیر و جوان از رفتنش حسرت خورندن چون او را استاد خودشان می‌دانستند.

به گزارش ایسنا، منوچهر اسماعیلی یکی از صداهای طلایی دوبله کشورمان بود و به استاد تپ‌سازی هم معروف بود. او ۳۱ مرداد ماه ۱۴۰۱ در منزل شخصی‌اش دچار ایست قلبی شد و در سن ۸۳ سالگی دار فانی را وداع گفت. این دوبلور باسابقه و مطرح کشورمان همچون ناصر طهماسب به صحبت کردن به

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به اینکه تحریم برنامه‌های فرهنگی و هنری در سال گذشته اجازه‌نمی‌داد فضای فرهنگ و هنر شکل بگیرد، از اقدام برای تغییر نام وزارت‌خانه متبوعش خیر داد و درباره معنا و کارکرد آن هم بدون اشاره به نامی خاص توضیح داد: نام جدید متناسب با نگاه‌های جدید در حوزه مدیریت فرهنگی و با همراهی دوستان مجلس و براساس لایحه هفتم انتخاب خواهد شد. محمدمهدی اسماعیلی ۲۰ مردادماه در برنامه گفت‌وگوی ویژه خبری تلویزیون شرکت کرد و به ارائه گزارشی درباره وضعیت فرهنگ و هنر پرداخت.

او در اظهاراتش وضعیت برخی از رویدادها و حوزه‌های زیرمجموعه خود را در چند ماه گذشته باشکوه و خوب توصیف کرده و با اشاره به اتفاق‌های سال گذشته کشور از تحریم فعالیت‌های فرهنگ و هنری و نیز ویدیوهای که برخی هنرمندان در اعتراض به او منتشر کرده بودند، یاد کرد و سخن گفت.

استقبال از جشنواره‌ها و یادآوری ویدیوهای خطاب به وزیر

طبق گزارشی که روابط‌عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ارسال کرده، اسماعیلی در حوزه سینما استقبال از جشنواره‌های فیلم

زهره شکوفنده- دوبلور قدیمی- به اعتراض به‌سوءاستفاده از صدای دوبلورها توسط هوش مصنوعی، تاکید کرد که اجازه هر نوع

استادش در دوبله بود. والی‌زاده که خود از گویندگان پرکار و باسابقه عرصه دوبلاژ است، مرحوم اسماعیلی در طول این سالها به جای بسیاری از بازیگران ایرانی و خارجی صحبت کرد که از جمله آثار ماندگار او در مقام گوینده فیلم و سریال‌های خارجی می‌توان به «محمد رسول الله» در نقش آنتونی کوپین، «پاپیون» در نقش استیونک کوئین، «روزاه‌های پاریس» به جای پیر براسور، «انتقام جوان»، «بابا لنگ دراز»، «مرد هزار چهره»، «ویزپلنگ»، «قانون»، «سمندر»، «شیوع» و …اشاره کرد.

به بهانه اولین سالروز درگذشت این صدای ماندگار ایران زمین گفت‌وگویی با منوچهر والی‌زاده، گوینده پیشکسوت انجام داده‌ایم که به گفته خودش، منوچهر اسماعیلی

ارائه گزارش عملکرد وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی توسط اسماعیلی

از تغییر نام وزارت ارشاد تا آمار فرهنگی دولت سیزدهم

برابر شده است و دومین فیلم پر فروش تاریخ سینمای ایران است.

وی بیان کرده است: رونق در حوزه فرهنگ و هنر در جشنواره‌ها به شکل مشهودی ظهور و بروز کرده و در بهار امسال با محاسبه تقویمی بیش از ۲۵ میلیون ایرانی در برنامه‌های فرهنگی و هنری کشور شرکت کرده‌اند. سال قبل که کرونا بود بر اساس آمار، ۴۰۰ هزار ایرانی در برنامه‌های هنری کشورهای همسایه شرکت کرده بودند. نوروز امسال یک میلیون ایرانی در اجرای صحنه‌ای کشور و هزار نفر خارج از کشور حضور داشتند.

وزر فرهنگ و ارشاد اسلامی همچنین به حوادث ۱۴۰۱ اشاره کرده و گفته است: سال گذشته در انتهای شش‌ریور درگیر یک فتنه فرهنگی شدید و همه جریان رسانه‌ای دشمن و تروریسم رسانه‌ای حمله کردند. تحریم برنامه‌های فرهنگی و هنری، یک نوع عربده‌کشی و تهدیدات عملی بود و اجازه نمی‌دادند فضای فرهنگ و هنر شکل بگیرد. ما برنامه مفصلی را آماده کرده بودیم اما با یک فضای گسترده و نامنی در حوزه فرهنگ و هنر مواجه شدیم و به دنبال این بودند که حوزه فرهنگ و هنر در کشور تعطیل شود. خیلی روزهای خاصی را پشت سر گذاشتیم.

چهره زیبا و اخلاق خوشش را فراموش نمی‌کنم.

این دوبلور پیشکسوت سپس خطاب به گویندگان جوان می‌گوید: امیدوارم خدا همکاران دیگرم را سلامت بدارد و یاد بگیرند که منوچهر اسماعیلی چه کسی بود. گویندگان جدید فیلم‌هایش را ببینند، کارهایش را تماشا کنند. فیلم «مادر» که ایشان به جای پنج نفر گویندگی کرده است را ببینند. مگر ممکن است یک نفر به جای پنج نفر صحبت کند و شما اصلاً متوجه نشوید! این نشان می‌دهد که صدای استاد اسماعیلی جادویی بود.

منوچهر والی‌زاده در پایان درباره اوضاع جسمی خودش که پیشتر به دلیل مشکلات قلبی در بیمارستان بستری بود، هم می‌گوید: به لطف خداوند حالم بهتر است و مدتی است که به کارم برگشتم و خدا را شکر می‌کنم.

منوچهر اسماعیلی هشتم فروردین ماه سال ۱۳۱۸ در کرمانشاه متولد شد. او کار دوبله را از سال ۱۳۳۶ با رل گویی در نقش‌های کوتاه آغاز کرد و از سال ۱۳۴۲ مدیریت دوبله بسیاری از فیلم‌های بزرگ جهان را برعهده داشت.

اسماعیلی در سال ۱۳۳۸ در فیلم «دروازه‌های پاریس» به مدیریت دوبلاژ مرحوم علی کسمایی خوش درخشید و اوج کارش را در دوبله فیلم «بن هور» به مدیریت دویسلاز مرحوم احمد رسول زاده در سال ۱۳۴۱ تجربه کرد. این صدای ماندگار در فیلم «هزار داستان» مرحوم علی حاتمی به جای اسماعیلی در دوبله یک اسطوره بود. من تا زمانی که عمر دارم همیشه یادش می‌کنم چون خیلی از ایشان کار یاد گرفتم. وقتی وارد دوبله شدم با اولین صدایی که آشنا شدم استاد اسماعیلی بود و بعد صدای خوب و شیرین مرحوم جلیوند و در کنار این عزیزان چیزی حدود ۶۰ سال کار کردم اما منوچهر همیشه واقعا بی نظیر بود.

سینمای ایران مدیونش است
وی به صحبت‌هایش ادامه می‌دهد: در دنیا مثل او نداریم؛ چه از نظر حیات چه از نظر صدا و چه به لحاظ استعداد. ایشان یک دوبلور به تمام معنی بود که تقریباً تمام سینمای ایران مدیونش است. منوچهر اسماعیلی با صدای شیرین و دلنشینش تمام هنرپیشه‌های ایران و بلکه جهان را به بیننده‌ها شناساند. هیچگاه

داشت.
اسماعیلی در سال ۱۳۳۸ در فیلم «دروازه‌های پاریس» به مدیریت دوبلاژ مرحوم علی کسمایی خوش درخشید و اوج کارش را در دوبله فیلم «بن هور» به مدیریت دویسلاز مرحوم احمد رسول زاده در سال ۱۳۴۱ تجربه کرد. این صدای ماندگار در فیلم «هزار داستان» مرحوم علی حاتمی به جای اسماعیلی در دوبله یک اسطوره بود. من تا زمانی که عمر دارم همیشه یادش می‌کنم چون خیلی از ایشان کار یاد گرفتم. وقتی وارد دوبله شدم با اولین صدایی که آشنا شدم استاد اسماعیلی بود و بعد صدای خوب و شیرین مرحوم جلیوند و در کنار این عزیزان چیزی حدود ۶۰ سال کار کردم اما منوچهر همیشه واقعا بی نظیر بود.

سینمای ایران مدیونش است

وی به صحبت‌هایش ادامه می‌دهد: در دنیا مثل او نداریم؛ چه از نظر حیات چه از نظر صدا و چه به لحاظ استعداد. ایشان یک دوبلور به تمام معنی بود که تقریباً تمام سینمای ایران مدیونش است. منوچهر اسماعیلی با صدای شیرین و دلنشینش تمام هنرپیشه‌های ایران و بلکه جهان را به بیننده‌ها شناساند. هیچگاه

جهت دهی فعالیت‌ها به این سمت باشد.
استقبال از نمایشگاه کتاب و قرآن: کم‌نظیر وزیر ارشاد ا قدردانی از هنرمندانی که در حوزه‌های مختلف در برنامه‌ها و جشنواره‌ها شرکت داشتند و درخشیدند، استقبال از نمایشگاه کتاب و قرآن را در ماه رمضان کم‌نظیری توصیف کرده و درباره نمایشگاه کتاب هم گفته است: در این نمایشگاه یک حماسه خلق شد.

شکوفنده همچنین در بخشی دیگر درباره تغییر نام وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گفته است: در برنامه هفتم بحث بود که این کار را جلو ببریم. دوستان در مجلس استقبال کردند. بنای ما بر این است که با آن نگاه بلند انقلابی و بیانیه گام دوم و متناسب با نگاه‌های جدید در حوزه مدیریت فرهنگی، نامی را با دوستان مجلس و براساس لایحه هفتم انتخاب کنیم. به نظر من تغییر مهمی خواهد بود که جهت گیری‌ها و رویارزادی‌های نزدیک نمایشگاه فرهنگ و هنر است پیشانی کار قرار گیرد و

زهره شکوفنده:

اجازه نمی‌دهیم هوش مصنوعی از صدایمان سوءاستفاده کند

همکاری دارم و به هیچ گروه دیگری وابسته نیستم. همزمان با سالروز درگذشت زندهاد منوچهر اسماعیلی در ۳۱ مرداد فیلمی از پشت صحنه دوبله تله تئاتر «شاه لیر» از این دوبلور سرشناس در پشت صحنه این کار با مدیر دوبلاژی زهره شکوفنده منتشر شده است. شکوفنده درباره علت انتخاب منوچهر اسماعیلی برای دوبله این کار توضیح داده بود: آقای اسماعیلی اجرای بسیار عالی دارند و با توجه به اینکه تله‌تئاترها بیشتر دیالوگ‌محور است، سعی کرده‌ام از دوبلورها و گویندگانی استفاده کنم که تبحر کامل دارند و صداهای محبوب مردم هستند. این‌ کار حدود ۱۶

روزه دارم و به هیچ گروه دیگری وابسته نیستم. همزمان با سالروز درگذشت زندهاد منوچهر اسماعیلی در ۳۱ مرداد فیلمی از پشت صحنه دوبله تله تئاتر «شاه لیر» از این دوبلور سرشناس در پشت صحنه این کار با مدیر دوبلاژی زهره شکوفنده منتشر شده است. شکوفنده درباره علت انتخاب منوچهر اسماعیلی برای دوبله این کار توضیح داده بود: آقای اسماعیلی اجرای بسیار عالی دارند و با توجه به اینکه تله‌تئاترها بیشتر دیالوگ‌محور است، سعی کرده‌ام از دوبلورها و گویندگانی استفاده کنم که تبحر کامل دارند و صداهای محبوب مردم هستند. این‌ کار حدود ۱۶

افراد را به خطر نمی‌انجامم.»

«رتباط فرانسوی» همچنان یک فیلم کلاسیک سینما باقی می‌ماند و تماشاى تعقیب و گریز با آگاهی از نحوه فیلمبرداری آن باعث افزایش هیجان آن می‌شود، اما آیا اگر تحت شرایط چه خطرتری فیلمبرداری می‌شد، به

فرهنگی

نگاه

شکاف میان دیدن و درست دیدن

نگاهی به نمایشگاه نقاشی یک زندانی

مرجان صادقی

نمایشگاه نقاشی «خاطرات پری و گنجشک‌ها» به مدت ده روز برپا می‌شود. تمرکز این نمایشگاه روی نقاشی‌های اجتماعی و طراحی‌های زندان پرویز حبیب‌پور است، جمعاً ۲۰۰ مرداد افتتاحیه این نمایشگاه با حضور جمعی از دوستان و هم‌بندی‌های دوران زندان این هنرمند برپا شد. از جمله این هنرمندان می‌توان به خسرو خسروی، احمد پوری، ثمیلا امیرابراهیمی و فواد نجم‌الدین اشاره کرد. نقاشی‌های «خاطرات پری و گنجشک‌ها» به سال‌هایی در دهه پنجاه اشاره دارد که حبیب‌پور در زندان به سر می‌برد. پری نام گربه‌ای است که در زندان قرل حصار توجه او را به خود جلب می‌کند و سرانجام سوژه کار نقاش می‌شود. امیر وارسته کیویرتور این نمایشگاه – که در گالری گویه برپا است – در معرفی این آثار نوشته: «شاید پری پشت شیشه، قرمزهای خراشیده روی بدن‌هایمان را شفاف‌تر از همیشه ببیند.» او در پرفورمنسی در افتتاحیه این نمایشگاه تمرکز خود را روی این جمله قرار می‌دهد و در فضای آکواریم شکلی مشغول تمیز کردن شیشه‌ها که در این‌جا به منزله دیوارهای زندان است، می‌شود. وارسته در این پرفورمنس در داخل فضایی بسته و محصور (آکواریم) نشسته و با دقت و وسواس شیشه پاک‌کن را روی شیشه می‌پاشد و آن را تمیز می‌کند. رویکرد وارسته به مسئله تجربه حصر که نمود سال‌های زندان حبیب‌پور در نقاشی‌هایش است، در کنار جزئیات زندگی که از آن به «زندان بزرگ کاپیتالیسم» یاد می‌کند مواجهه‌ای تازه، بکر و بگانه است. او نمی‌خواهد با اعمال مشت‌ی پیش‌فرض نظری نتایج از پیش معلومی را بیرون بکشد. بلکه با جستجوی عمیق‌تر با تمیز کردن دیوارهای این زندان که در این پرفورمنس شیشه‌ای است و قابل مشاهده، به دنبال انتقال تجربه‌ای است نو. تجربه‌ای که با مواجهه‌ای خاص بازتاباننده واقعیت است و در خود پرش‌گری نهفته دارد. چیزی که ناظر را وادار می‌کند چگونگی درکش از جهان و شیوه زیستنش را بکاود و از خود بپرسد چه چیزهایی را می‌بیند و چشم بر چه چیزهای دیگری می‌بندد. از این روی هر اجرای امیر وارسته تازه و پیش‌بینی‌ناپذیر است و شاید همین موضوع به ساختن دنیایی شیشه‌ای انجامیده که کلیتی ندارد. او برای توضیح کار خود می‌گوید: «شاید پری پشت شیشه قرمزهای خراشیده روی بدن‌هایمان را شفاف‌تر از همیشه ببیندا شاید روزی قایق‌هایمان یکی شد. کسی چه می‌داند. هیچ‌چیز غیرممکن نیست. جز فراموش کردن تمام جزئیات تابلوی حفاظتی در زندان قرل حصار به سال هزار و سیمصد و پنجاه‌ودو خورشیدی!» دلالت ضمنی حرف‌های او این است که واقعیت می‌تواند متفاوت دیده شود و با مداخله ما تغییر کند. با این نگاه جلودانگی دنیا و جزئیات آن تضعیف و به چالش کشیده می‌شود. واقعیت‌های ابدی فرومی‌ریزند و پویایی و حرکت (در این پرفورمنس به‌طور خاص با کردن دیوارهای شیشه‌ای است) جایگزین می‌شود. او مشتاقانه بر این عقیده باقی است که سرمایه‌داری دشمن سرخست کار خلاق است و بزدهای امید را برای از سر گرفتن زندگی و سر نوشت می‌خسکاند. از این منظر رویکرد و نظرگاه این پرفورمنس شکل‌گیری شیوه متفاوت و انتقادی «دیدن» را ممکن می‌کند.

منبع: خبر آنلاین

اخبار کوتاه

بازداشت عکاس ایرانی توسط طالبان

حسین ولایتی – عکاس ایرانی – توسط طالبان دستگیر شد. به گزارش از انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران، حسین ولایتی – عکاس ایرانی و عضو انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی ایران – از روز شنبه (۲۸ مرداد ماه) به دلایل نامشخصی توسط طالبان در افغانستان بازداشت شده است. او که در دوران مرخصی کاری خود به افغانستان سفر کرده بود، پس از ۱۰ روز حضور در این کشور، شنبه صبح هنگام بازگشت به ایران در فرودگاه ممنوع الخروج شده و از آن زمان اطلاعی از وضعیت او در دست نیست. ولایتی از ابتدای ورود به خاک افغانستان با مراجعه به وزارت اطلاعات و فرهنگ این کشور حضور خود را اعلام کرده بود.

دیدار با علی نصیریان در موزه سینما

علی نصیریان بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون مهمان موزه سینما می‌شود. به گزارش ایسنا به نقل از روابط عمومی موزه سینما، در ادامه سلسله نشست‌ها و برنامه‌های باشگاه مخاطبان موزه سینمای ایران «علی نصیریان» بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون به موزه سینما می‌رود. در این دیدار که روز شنبه چهارم شهریورماه ساعت ۱۷ در سالن فردوس موزه سینما برگزار خواهد شد، علی نصیریان ضمن بیان خاطرات خود طی سالها حضور در سینما و تئاتر، بخشی از تجربیات خود را با اعضاء باشگاه مخاطبان موزه سینما در میان می‌گذارد. علی نصیریان چهره شناخته شده سینما و تئاتر کشور است که جواز بسیاری را تاکنون به دست آورده و نشان درجه یک فرهنگ و هنر را نیز از آن خود کرده است. نصیریان در آثار ماندگاری همچون گاو، آقای هالو، بستچی، دایره مینا، افتاب نشین‌ها، کمال‌الملک، کفش‌های میمون‌نوروز، جاده‌های سرد، ناخدا خورشید، شیر سنگی، روز باشکوه، بوی پیراهن بیوس، برج مینو، کمیته مجازات، شکارچی شنبه، حکایت دریا، مستخره باز، خورشید، لامینور، هفت بهار نارنج و … نقش آفرینی داشته است.

اعلام زمان اجرای «شبیهِ خون» محمد حاتمی

نمایش «شبیهِ خون» نوشته سهراب حسینی و کارگردانی محمد حاتمی از هفته آینده در مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود. به گزارش روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، نمایش «شبیهِ خون» به کارگردانی محمد حاتمی از ۶ شهریور در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت. محمد حاتمی و صدف محسنی در این نمایش ایفای نقش می‌کنند و حسین رفیعی نیز به عنوان بازیگر صدا در نمایش حضور دارد. این نمایش سراغ یکی از چالش‌ترین و درونی‌ترین کنجکجی‌های بشر در مورد موضوع «واقعیت» و «نتیاهی» رفته است. کارگردان نمایش درباره دغدغه خود از اجرای این نمایش به روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر چنین گفته است: «هیچ چیز واقعیت ندارد، اما واقعیت روی همه چیز را پوشانده است. مردی پریشان حال و سرگردان، مرز بین خاطرات گذشته و رؤیای آینده را گم کرده است. این تک‌گویی، گزارشی است مخدوش از آن چه بر انسان تنها اما امیدوار می‌گذرد.» نمایش «شبیهِ خون» از روز دوشنبه ۶ شهریورماه ساعت ۱۸:۱۵ و با مدت زمان ۷۰ دقیقه اجرای خود را در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر آغاز خواهد کرد.

مدرسه نویسندگی برای دانشجویان

نخستین دوره «مدرسه نویسندگی دانشجویان ایران» در اصفهان برگزار می‌شود. به گزارش ایسنا، سازمان ترویج مطالعه و نشر جهاد دانشگاهی اعلام کرد فصل نخست «مدرسه نویسندگی دانشجویان ایران» را با همکاری معاونت فرهنگی جهاد دانشگاهی اصفهان برگزار می‌کند. این مدرسه به محوریت «داستان: از ایده تا انتشار» و «واقعیت و روایت آن در نادرستان» با حضور جمشید خانیان، سعید محسنی، بهزاد دانشگر و محمدرضا شرفی خبوشان برپا می‌شود. دانشگاه اصفهان، از تاریخ ۱۹ تا ۲۱ شهریورماه، میزبان نخستین دوره مدرسه نویسندگی دانشجویان ایران خواهد بود. بنا بر اعلام، این دوره فرصتی است برای کسانی که می‌خواهند تجربه متفاوتی از داستان‌نویسی کسب کنند. بهترین آثار فراگیران این دوره در قالب یک کتاب منتشر خواهد شد.

جایزه اول جشنواره ملبورن به فیلم سنگالی رسید

مراسم اختتامیه جشنواره فیلم ملبورن برگزار شد و مجموع جوایز نقدی بیش از ۱۹۰ هزار دلار بین برندگان بخش‌های مختلف تقسیم شد. به گزارش ایسنا به نقل از ورایتی، هفتاد و یکمین جشنواره فیلم ملبورن از ۳ تا ۲۰ آگوست (از ۱۲ تا ۲۹ مرداد) در استرالیا برگزار شد و در نهایت جایزه ۹۰ هزار دلاری بهترین فیلم بخش رقابتی افتی روشن به فیلم سنگالی «هابل واداما» ساخته «اماتا-تولایه سسی» سینماگر فرانسوی-سنگالی رسید. این فیلم که نخستین نمایش جهانی خود را به جشنواره کن امسال در ماه می تجربه کرده بود درباره بانل و آداما جوانانی است که در واخر نوجوانی خود در روستایی فراتر افتاده در شمال سنگال زندگی می‌کنند. در سایر بخش‌ها نیز جایزه بهترین فیلم از نگاه مخاطبان جشنواره ملبورن به فیلم «این بزرگ خواهد بود» ساخته «توماس چائزهایلند» رسید و این فیلم جایزه بهترین فیلم از نگاه هیات داوران جوان جشنواره را نیز به خود اختصاص داد.